

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 23/04/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 105

Hòa Thượng sách tấn chúng ta đời này thiện căn đã chín muồi, gặp lại pháp môn Tịnh Độ thì không nên mơ hồ nữa. Chỉ cần công phu niệm Phật thành khối thì chúng ta sẽ vãng sanh. Đây là cảnh giới ai cũng có thể đạt được. Nếu chúng ta phát tâm niệm Phật thì Phật quang liền phổ chiếu khiến ma quỷ tránh xa, nhờ đó bước đường tu an ổn. Người niệm Phật thì mỗi niệm phải ở nơi đạo. Đạo chính là ***A Di Đà Phật***, là Thế Giới Tây Phương Cực Lạc, là ba nghiệp thanh tịnh.

Hòa Thượng nói: ***“Định là nền tảng của niệm Phật tam muội. Niệm Phật tam muội bao gồm nhất tâm bất loạn, sự nhất tâm bất loạn và công phu thành khối. Chỉ cần công phu niệm Phật thành khối thì nhất định có thể vãng sanh. Cảnh giới này người người đều có thể đạt được.”***

Hòa Thượng nói như vậy là dạy chúng ta buông bỏ tất cả ý niệm mà chuyên tâm nghĩ đến y chánh trang nghiêm của Thế Giới Tây Phương Cực Lạc. Chỉ cần giữ chặt một câu ***A Di Đà Phật***, khiến trong dòng ý niệm của chúng ta, câu ***A Di Đà Phật*** kết chặt thành một khối, không có một vọng niệm nào xen tạp thì gọi là niệm Phật thành khối.

Để đạt được niệm Phật thành khối, chúng ta ngày ngày phải chuyên cần niệm Phật và dùng mọi phương tiện để nhớ niệm, ví dụ như đặt máy niệm Phật khắp nơi kể cả khi ngủ để tiếng Phật hiệu đi sâu vào A Lại Da Thức của chúng ta. Làm được như thế thì khi lâm chung nhờ sự gia trì của Phật, chúng ta có thể đạt đến cảnh giới này.

Tuy nhiên, chúng ta khởi vọng tưởng quen rồi nên khởi một câu ***A Di Đà Phật*** rất là khó. Trong dòng sanh tử của chúng ta, khi tới phút lâm chung, niệm nào mạnh nhất thì chúng ta sẽ đi theo niệm đó, Phật có cản cũng không được. Cho nên tu hành là thay đổi ý niệm. Tại sao chúng không nhớ niệm Phật mà lại dễ niệm danh, niệm lợi là vì chúng ta niệm Phật quá ít.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta tu học pháp môn khác, khi gặp oan gia trái chủ đến nhiều loạn thì khó tránh khỏi. Đối với pháp môn niệm Phật, chỉ cần chúng ta phát tâm niệm Phật thì Phật quang liền phổ chiếu, gia trì hỗ trợ khiến tất cả yêu ma quỷ quái đều không thể tiếp cận được chúng ta. Nhờ đó bước đường hành đạo của chúng ta sẽ rất an ổn. Người chân thật niệm Phật thì mỗi tâm mỗi niệm đều ở nơi đạo.”***

Khi gặp chướng ngại chúng ta không để chướng ngại làm tâm ta nổi sân hận hay khởi ý niệm phân biệt, chấp trước mà lúc đó chúng ta đề khởi câu ***A Di Đà Phật***. Nhờ đó tâm chúng ta sẽ trừu xuống, mọi chuyện sẽ nhẹ nhàng, không căng thẳng. Bên trong niệm Phật, bên ngoài Ma lực tác động cũng không ảnh hưởng đến chúng ta. Ngược lại, bên trong sân hận gặp Ma lực tác động sẽ khiến chúng ta có hành động sai lầm.

Hòa Thượng tiếp lời: ***“Đạo chính là A Di Đà Phật, là Thế Giới Tây Phương Cực Lạc, là ba nghiệp thanh tịnh.”***

Làm thế nào để ba nghiệp thanh tịnh? Đó là ngày ngày quán chiếu, dùng câu ***A Di Đà Phật*** để ngăn miệng đừng nói dối, nói lừa dối chiêu, nói lời thô ác, nói lời thù hận; Ý thì nghĩ đến ***A Di Đà Phật***, sự trang nghiêm của Thế Giới Tây Phương Cực Lạc; Thân thì ngày ngày làm việc Phật, làm lợi ích chúng sanh, không làm các việc sát đạo dâm.

“Vậy thì”, Hòa Thượng khẳng định: ***“tuyệt đối không hề có Ma sự. Bị Ma ám, ma dựa là vì tâm chúng ta không ở nơi đạo”***. Ma sự là những việc sai trái hay việc bị sai khiến bởi tập khí xấu ác. Tâm chúng ta không ở nơi đạo, không ở nơi chuẩn mực của Phật nên mới bị Ma dẫn dắt.

Hòa Thượng từng nhắc chúng ta ***“tự tác tự thọ – tự mình làm tự mình chịu”*** nghĩa là cho dù Ma hay oan gia trái chủ đến ác hại mà tâm chúng ta luôn kiểm soát chính mình, xa rời ***“danh vọng lợi dưỡng”***, xả bỏ ***“tự tư tự lợi”***, dùng thân này hy sinh phụng hiến, phục vụ Phật pháp, phục vụ chúng sanh thì Ma không thể phá. Ngược lại, chúng ta chìm trong danh lợi sẽ bị Ma lôi cuốn.

Điều này chúng ta có thể chiêm nghiệm qua cuộc sống ở thế gian. Có người cả đời đều thanh liêm nên cuộc sống không có việc bất an xảy ra nhưng có người ***“thân bại danh liệt”*** là do họ chìm trong danh lợi và làm những việc sai trái. Họ đồng phạm với Ma, mở cửa cho Ma vào. Đúng như Hòa Thượng nói tâm chúng ta không ở nơi đạo nên bị Ma dựa.

Nếu có thể không quên câu ***“A Di Đà Phật”***, ngày ngày an trú trong tâm nguyện giải hành của Phật và cố gắng áp dụng nơi chính mình thì Ma không có cơ hội thuận lợi để đến phá. Cho nên, nếu Ma dựa thì phải xét lại tâm mình đang chánh tri, chánh kiến, làm các việc chánh đại quang minh hay mơ mơ hồ hồ?

Hòa Thượng nói: ***“Chúng sanh từ vô thủy kiếp đến nay sanh tử luân hồi khổ không nói ra lời. Trong đời quá khứ, chúng ta từng học Phật, tu học pháp môn Tịnh Độ thế nhưng vẫn là không thể buông xuống được, công phu không đặc lực cho nên đến bây giờ vẫn chịu khổ trong sáu cõi. Ngay đời này thiện căn đã chín muồi, lại gặp được pháp Tịnh Độ, vạn nhất không nên mơ mơ hồ hồ nữa.”***

Trong vô lượng kiếp chúng ta đã từng sanh tử luân hồi rất khổ. Đời quá khứ, chúng ta cũng tu học pháp niệm Phật nhưng tu không tới, vẫn là phân biệt chấp trước dính

chặt. Chỉ cần ai đó làm chúng ta phật lòng, chúng ta đã nổi tam bành lục tặc, đến tận ba năm chưa quên. Chúng ta không thể buông xả được ân oán tình thù.

Sâu xa hơn, chúng ta còn có cái để buông xả cũng không được vì vẫn còn dính mắc, chấp trước. Một người không hề chấp trước thì không có gì phải buông xả. Một người có tâm “*rỗng không*” cũng không có gì phải buông xả. Thùng rác không có rác thì cũng chẳng có gì để đổ đi.

Chúng ta đều coi mọi thứ xung quanh là thật, ngay đến cái tên của chúng ta, chúng ta cũng coi là thật. Chúng ta nên nhớ rằng tên của chúng ta đã từng được đặt nhiều lần trong vô lượng kiếp và khi trải qua luân hồi những cái tên đó lần lượt cũng qua đi. Thế mà chúng ta vẫn chấp mắc ở trong đó, khiến trôi lăn trong sinh tử vô lượng kiếp. Cho nên ngay đời này, nếu chúng ta tiếp tục mơ hồ thì sẽ bỏ lỡ cơ hội ngàn vàng ngay trước mắt.

Bài học hôm trước, Hòa Thượng cho biết mười phương chư Phật mong muốn chúng sanh thành Phật. Trong vô lượng pháp môn, chỉ có pháp môn niệm Phật là Phật A Di Đà từ bi gia trì và đích thân tiếp dẫn hành giả về Tây Phương Cực Lạc.

Hành giả tu các pháp môn khác đều phải tự tu tự chứng, không có sự hỗ trợ. Còn hành giả niệm Phật chỉ cần đạt đủ tiêu chuẩn thì Phật A Di Đà và thánh chúng sẽ đến tiếp dẫn. Điểm này rất quan trọng nhưng ít người chú ý. Cũng giống như khi chúng ta đi mua thiết bị, chúng ta muốn mua các linh kiện vì nghĩ là giá rẻ hơn. Tuy nhiên, khi gom các linh kiện lại thì chi phí còn đắt hơn là mua nguyên chiếc. Đa phần chúng ta đều hời hợt như vậy.

Do đó, đây cũng là pháp môn khó tin. Hòa Thượng từng chỉ dạy rằng chúng sanh nghe pháp môn này mà không tin thậm chí bài bác là chuyện bình thường vì ngay đến hàng Bồ Tát còn không tin huống chi là chúng sanh thường tình. Khi Phật giảng nói Kinh Vô Lượng Thọ đã có rất nhiều người đứng dậy bỏ đi. Cho nên nghe mà tin được là chuyện khác thường. Phạm phu vừa nghe liền tin ngay chứng tỏ thiện căn phước đức nhân duyên của họ rất sâu dày.

Hòa Thượng còn khẳng định chúng ta không đọa vào tam ác đạo thì cũng không thể ra khỏi sáu cõi luân hồi vì ngoài tội ngũ nghịch chúng ta chưa phạm phải, còn tất cả những tội lỗi khác chúng ta đều đã phạm hết. Cho nên, Thích Ca Mâu Ni Phật rất từ bi vì chúng sanh trong sáu cõi luân hồi mà nói ra pháp môn Tịnh Độ, được xem là phương pháp mau chóng, đơn giản, ổn định để thẳng đến thành Phật.

Đây cũng là phương pháp dễ tu hành trong mọi hoàn cảnh, có thể giúp hành giả buông các vọng niệm lại không để chúng dây khởi làm tâm người tu trôi nổi miên man. Vọng niệm vốn là thứ khởi nguồn cho mọi sự mọi việc. Từ vọng tưởng phát sinh ra sự phân biệt và sau đó là chấp trước. Một khi đã chấp trước sẽ dẫn đến hành động tạo tác.

Trong Kinh A Di Đà, Đức Phật Thích Ca Mâu Ni nói rằng nếu có chúng sanh nào từ một đến bảy ngày, nhất tâm niệm **A Di Đà Phật** từ 1-10 niệm không gián đoạn thì Phật A Di Đà sẽ đến tiếp dẫn. Chúng ta chú ý là đích thân A Di Đà Phật đến tiếp dẫn chứ không phải Phật hay Bồ Tát nào khác như Quán Âm, Thế Chí hay Văn Thù, Phổ Hiền lại càng không phải.

Trong lúc niệm Phật, có người thấy Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát đến hay Quan Âm Bồ Tát báo mộng thì tin theo ngay mà không biết đây chỉ là một cú lừa. Tà ma ngoại đạo thể hiện một chút thần thông để kéo những người có lòng tin mù quáng, thích cảm ứng, hằng ngày không chịu nỗ lực tự thân. Tuy nhiên, chúng không dám hiện hình Phật A Di Đà. Theo Hòa Thượng, chúng ta niệm Phật nên Ngài là bản tôn của chúng ta, vì vậy, nếu chúng hiện hình bản tôn sẽ bị thần Hộ Pháp cản trở.

Chúng ta nên biết người tu hành chỉ cần làm đúng nguyên lý nguyên tắc thì sẽ có kết quả. Nếu làm không đúng nguyên tắc mà có kết quả thì đó là sự khác thường, chắc chắn sẽ có tác dụng phụ. Chúng ta chú ý chi tiết này để không phải ai nói chúng ta cũng tin ngay. Chúng ta phải xem xét tâm cảnh và đời sống của họ. Chúng ta nghe pháp của Hòa Thượng thì chúng ta xem đời sống của Ngài để thấy rằng những bài pháp của Ngài lưu xuất từ nơi tự tánh thanh tịnh. Tuy nhiên con người ngày nay, lười nhác, thích vô công hưởng lộc.

Nếu ngày ngày vọng tưởng phân biệt chấp trước, tập khí phiền não không hề giảm bớt, niệm Phật tu hành chỉ đạt mức độ dễ coi, vậy mà có các cảnh giới xuất hiện hoặc bỗng dưng có thể thuyết pháp thì đó chính là cảnh giới Ma. Hoặc nếu tâm không “*chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi*” và đời sống vẫn chìm đắm trong “*tham sân si ngạo mạn*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*danh vọng lợi dưỡng, tự tư tự lợi*”, thậm chí vẫn sát sanh, tà dâm, uống rượu thì cho dù lời nói có xuất trần cũng vẫn là Ma đang nói chứ không phải từ tự tánh thanh tịnh mà lưu xuất.

Trên Kinh Phật nói tự tánh của chúng ta có đầy đủ trí tuệ, đức năng, tướng hảo của Phật, vậy thì chúng ta tu hành đạt đến mức độ nào đó thì những năng lực đó sẽ hiển lộ. Nếu chúng ta không tu hành, “*tham sân si*”, ý niệm hưởng thụ “*năm dục sáu trần*” và tập khí phiền não không rời bỏ thì phải dè chừng những thứ lạ kỳ xuất hiện, có thể đó là Ma cảnh.

Đừng bao giờ cầu cảm ứng, cầu thần thông vì những thứ đó năng lực tự tánh của chúng ta có đầy đủ. Hòa Thượng từng kể có vị Thầy hương đăng, không biết chữ, ngu dốt đến mức có người xúi đem đèn nến ra phơi kéo mồi, ông nghe lời làm theo và kết quả là nến tan chảy dưới nắng. Tới đó, cả chùa không có đèn dùng. Thế nhưng, Thầy trụ trì biết ông chân thành nên khuyên ông về cư ngụ ở một ngôi chùa chuyên tâm lay Phật, niệm Phật. Trải qua thời gian ba năm, ông biết chữ, giảng được pháp và làm được thơ. Điều này cho thấy mọi thứ ta học ở thế gian chỉ là thứ phụ để khơi dậy tự tánh vốn có trong chúng ta mà thôi.

Kinh Hoa Nghiêm nói, mỗi người đều có “*năng lực trí tuệ không cần Thầy*”-“*vô sư trí*”. Nếu chúng ta có đủ sự chân thành, thanh tịnh, chánh giác, từ bi thì “*vô sư trí*” mới hiển lộ. Chúng ta có thể cảm nhận “*trí tuệ không cần Thầy*” này qua đời sống hằng ngày. Có những thứ không học mà biết. Ở Việt Nam, có những người nông dân không hề qua bằng kỹ sư cơ khí mà tạo ra được máy bay hay máy tuốt lúa, máy nông nghiệp.

Cho nên đừng bao giờ hướng ngoại mà hãy hướng nội tìm cầu tức là hướng vào bên trong tâm mình để loại bỏ tập khí của chính mình. Một khi tập khí ít đi rồi, trí tuệ chúng ta sẽ bừng sáng. Một ngôi nhà tối ngàn năm chỉ cần một chút ánh đèn xuất hiện sẽ xua tan đi bóng tối. Khuôn mặt chúng ta cũng vậy, nếu ngày ngày vẫn phiền não, lo âu, tham sân si thì khuôn mặt chúng ta sẽ buồn bã, tối sầm./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!